

Ezau verkoopt zijn eerstgeboorterecht

Periodethema: Jakob
Genesis 25: 19-34

KERNTEKST

'En Jakob gaf aan Ezau brood en het linzenkooksel; en hij at en dronk en hij stond op en ging heen; also verachtte Ezau de eerstgeboorte.' (Gen. 25: 34)

UITLEG VAN DE KERNTEKST

Ezau ziet de waarde van zijn eerstgeboorterecht, de eerste zegen, niet in.

BEGINSITUATIE

Abraham laat zijn knecht Eliëzer beloven dat hij een vrouw zal zoeken voor Izak, maar niet uit het volk Kanaän. Eliëzer gaat op reis naar Mesopotamië om daar een vrouw te zoeken bij de familie van Abraham. Bij een waterput bidt hij tot de Heere of Hij hem de vrouw wil wijzen, die voor Izak bestemd is. Hij vraagt of deze vrouw bij de put mag komen en hem en zijn kamelen zal laten drinken. Terwijl hij nog maar net uitgesproken is, komt Rebekka naar de put om water te halen en geeft de kamelen van Eliëzer te drinken. Hij vraagt haar wie zij is, geeft haar sieraden en gaat naar haar familie. Rebekka reist mee naar het land Kanaän. Als ze daar aankomen, is Izak in het veld om te bidden. Hij brengt haar naar de tent van zijn moeder en neemt haar tot vrouw.

DOELSTELLINGEN

- De kinderen horen dat Izak intens tot de HEERE bidt. De kinderen worden aangespoord om zo ook tot Hem te bidden.
- De kinderen leren dat het erg is wanneer je onverschillig bent over de zegen die God wil geven (Ezau).
- De kinderen leren dat God doet wat Hij belooft. Al moeten wij daar soms op leren wachten (Jakob).

INDELING

- Izaks gebed.
- God hoort.
- Rebekka is zwanger van een tweeling.
- De Heere verklaart haar dat de meerdere de mindere zal dienen.
- Ezau en Jakob worden geboren.
- Izak heeft een voorliefde voor Ezau, Rebekka voor Jakob.
- Ezau verkoopt zijn eerstgeboorterecht.

OPMERKINGEN

Zondag 45 van de Heidelbergse Catechismus over het gebed kan bij dit verhaal goed gebruikt worden.

ZINGEN

Psalm 24: 2; 116: 1; 141: 1

'Je hoeft niet bang te zijn' (OTH)

'Zegen ons algoede' (WKK 477)

'Als je bidt, zal Hij je geven' (WKK 596)

UITLEG VAN DE PSALM

Psalm: 24: 2 Wie mag de *berg des Heeren*, de berg Sion waar de ark staat, beklimmen? Hij die rein, zuiver van hart en hand is, zich *niet aan ijdelheid verpand*t, niet opgaat in ijdele dingen en geen bedrog pleegt, niet liegt. Leg het leven van Jakob en Ezau, maar ook dat van jezelf, er maar naast.

MATERIALEN

Neem eventueel een stukje vacht mee om te laten zien hoe de huid van Ezau er uit heeft gezien.

BORDPLAN

Bidden is belangrijk!

INTRODUCTIE

In zondag 45 van de Heidelbergse Catechismus staan belangrijke aandachtspunten over het gebed beschreven. U zou de volgende vragen aan de kinderen kunnen stellen: wat is bidden? Bid jij wel eens? Wanneer bid jij? Waarvoor bid jij? Bidden is belangrijk. Weet jij waarom?

BRUGZIN OF BEGINZIN

In het verhaal dat ik jullie ga vertellen gaat het ook over bidden. Luister maar.

Vertelling

Twee mensen lopen door het veld, een man en een vrouw. Het zijn Izak en Rebekka. Het is al weer een hele poos geleden dat Rebekka de vrouw van Izak is geworden. Wat was Izak blij toen hij zijn vrouw kreeg. Ze houden van elkaar. Samen zijn ze gelukkig. Toch is er ook verdriet in hun leven. Groot verdriet. Want Izak en Rebekka hebben geen kinderen. Vaak hebben ze samen een stille plaats opgezocht. En dan bad Izak tot de Heere. Dan vertelde hij aan God dat ze zo heel graag een kindje zouden krijgen. En Rebekka luisterde stil. Stil bad zij met Izak mee. Wat hebben ze al vaak samen gebeden. Al heel veel keer hebben ze samen hun verdriet aan de Heere verteld. Maar nog steeds zijn Izak en Rebekka samen. Nog steeds hebben ze geen kindje van de Heere gekregen. Na vijf jaar niet, na tien jaar niet en na vijftien jaar nog niet. Wat nu? Moeten Izak en Rebekka nu maar stoppen met bidden? Nee, dat nooit! Izak weet wat de Heere aan vader Abraham heeft beloofd. Hij zal vader worden van een groot volk. En wat de Heere belooft, dat zal Hij doen. Dat weten Izak en Rebekka zeker. En daarom stoppen met bidden? Nee, nooit! Steeds weer opnieuw zoeken ze samen een stille plek. En horen we hoe Izak zijn verdriet uitspreekt tot de Heere. Hoe hij de Heere smeekt om een kindje. *Wat kunnen wij veel van Izak en Rebekka leren. Zoals zij doen, zo mogen wij dat ook. Alles mogen wij aan de Heere vertellen. Al ons verdriet. Alles waarvoor wij bang zijn. En ook alles waarvoor wij Hem willen danken. En weet zeker dat de Heere naar ons bidden luistert.* God luistert ook naar het bidden van Izak en Rebekka. Ook al laat de Heere Izak en Rebekka lang wachten. Hij luistert naar hun bidden. Hij zal hen kinderen geven. Na twintig jaar doet God waar Izak en Rebekka al zo lang om hebben gevraagd. Rebekka raakt in verwachting. Nog een poosje en dan zullen Izak en Rebekka vader en moeder worden. Wat een blijdschap. Ik denk dat Izak en Rebekka opnieuw tot God hebben gebeden. Nu om Hem hartelijk te danken! Rebekka wordt dikker en dikker. Ze voelt ook veel beweging in haar buik. Dat is mooi.

Maar het maakt haar ook een beetje bang. Want het lijkt wel of er twee kindjes in haar buik groeien. En het lijkt wel of die twee kleine kindjes ruzie maken. Alsof ze tegen elkaar botsen. Wat is er toch aan de hand? Rebekka maakt zich zorgen. Ze wordt ongerust. Wat nu? Ze vertelt alles aan de Heere. En Hij vertelt haar wat er aan de hand is. Er groeien inderdaad twee kinderen in de buik van Rebekka. Ze verwacht een tweeling. Maar met die twee kinderen is iets bijzonders aan de hand. Beide kindjes zullen een zegen ontvangen en vader worden van een groot volk. Maar de Heere zegt ook wat er met die twee volken gebeuren zal. Het ene volk zal sterker zijn dan het andere volk. Ja het ene volk zal de baas zijn over het andere volk. En nu denk je misschien dat het oudste kindje de sterkste, de belangrijkste zal zijn. Maar nee. De Heere draait het om! Het *jongste* kind zal de *grootste* zegen krijgen! Ja, het volk dat uit hem geboren zal worden, zal het meest worden gezegend door de Heere. Want uit dat volk zal de Heere Jezus geboren worden! Het is zover! Het is feest in de tent van Izak en Rebekka. Er zijn twee kinderen geboren. Twee gezonde jongens. Izak en Rebekka hadden om één kindje gebeden, maar ze hebben er twee gekregen. Wat een groot wonder! En hoe zien de kinderen er uit? Heel verschillend. De oudste heeft rood haar. Zijn kleine lichaam is zeer behaard. Izak en Rebekka geven hem een naam die bij hem past: Ezau. Die naam betekent: ruw, behaard. Na Ezau werd het tweede jongetje geboren. En weet je wat zo bijzonder was? Het tweede jongetje hield het voetje van het oudste jongetje vast. Maar wat ziet het tweede kindje er anders uit. Zijn lichaam is helemaal niet behaard maar juist glad. Hij wordt Jakob genoemd. Twee jongens, Ezau en Jakob. Wat vinden vader Izak en moeder Rebekka het mooi om voor deze twee jongetjes te zorgen. Al snel worden Ezau en Jakob groter en groter. En de jongens zien er niet alleen heel anders uit. Izak en Rebekka merken dat het ook heel verschillende jongens te zijn. Jongens die verschillende dingen doen, die van andere dingen houden. Ezau trekt er vaak op uit met zijn pijl en boog. Hij speurt in de natuur naar wilde dieren waarop hij kan schieten. Hij wordt een goede jager. En wanneer hij weer met een afgeschoten dier thuiskomt, maakt hij het vlees heerlijk klaar. O wat houdt vader Izak van de maaltijden die Ezau klaar maakt. Daarom houdt hij ook veel van Ezau. Diep in zijn hart houdt hij meer van Ezau dan van Jakob... Jakob is anders. Hij trekt er niet zo vaak op uit. Van jagen houdt hij niet. Liever blijft hij in de buurt van de tent om daar voor de kuddes te zorgen en allerlei dingen te doen. Moeder vindt het wel fijn dat Jakob dicht bij huis blijft. Omdat Jakob dicht bij de tent is, kan moeder Rebekka veel met haar zoon praten. Ze vertelt hem wat de Heere tegen haar heeft gezegd.

'Niet Ezau zal de grootste zegen krijgen, maar hij, Jakob.' Rebekka houdt veel van Jakob. Diep in haar hart houdt ze meer van Jakob dan van Ezau... Op een dag roert Jakob in een schaal. Hij heeft een vuurtje gekookt. Op het vuur kookt hij een schaal met linzen. Het begint heerlijk te ruiken! De lekkere rode soep is bijna klaar. Kijk, wie komt daar aan? Het is Ezau. Hij ziet er moe en bezweet uit. Hij is op pad geweest met pijn en boog. Hij is wezen jagen. Maar nu is hij blij dat hij weer terug is bij de tent. O, wat heeft hij een honger. De soep die Jakob aan het koken is, ziet er goed uit. Die wil hij wel. 'Hé Jakob! Geef mij van dat rode. Ik ben zo moe!' Jakob antwoordt niet direct. Hij denkt aan wat moeder Rebekka hem heeft verteld. Hij zal de grootste zegen krijgen. Hij en niet Ezau. Vliegensvlug bedenkt hij een plan. Maar het is geen mooi plan. Hij zal vragen of Ezau zijn zegen wil verkopen! Hoor wat Jakob zegt: 'jij mag die soep wel hebben. Maar laat mij dan later de grootste zegen krijgen!' Maar dat zal Ezau toch niet doen? Ezau zal de zegen toch niet ruilen voor een kommetje soep? En toch! Wat zegt Ezau? 'Wat maak mij die zegen uit. Ik sterf van de honger. Geef mij die soep nu maar!' Wat een taal! Vindt Ezau de zegen echt zo onbelangrijk? Of zegt hij het alleen maar omdat hij honger heeft? Jakob is nog niet tevreden. 'Beloof mij dat ik de zegen krijg!' En Ezau belooft dat Jakob de eerste, de grootste zegen zal krijgen. Nu is Jakob tevreden. Dat heb ik mooi geregeld, denkt hij bij zichzelf. Nu weet ik tenminste zeker dat ik de eerste, de grootste zegen krijg... Met een tevreden gezicht zet hij een kom linzensoep en wat stukken brood voor Ezau neer. Ezau eet alles snel op en loopt weg. Ezau en Jakob. Wat hebben ze allebei dom gedaan. Ezau was onverschillig. De zegen van de Heere maakte hem niets uit. Dat is erg. Maar wat Jakob deed, is ook niet goed.

God had aan hem de grootste zegen *beloofd*. Daarom had hij moeten *wachten*. Wachten op God. Wachten op het moment dat Hij de grootste zegen geven zou. Want wat de Heere belooft, dat doet Hij. Altijd.

AFSLUITING

Er is nog iets wat Jakob had moeten doen. Bidden! Zoals vader Izak en moeder Rebekka zo vaak hebben gedaan. Vergeet het nooit. In de Bijbel staan veel beloften. Dingen die de HEERE aan Israël en aan ons belooft. Soms lijkt het alsof dat wat de HEERE aan ons heeft beloofd, toch niet gebeurt. Maar dan moeten we niet proberen om zelf Gods beloften waar te maken. We kunnen beter wachten tot de HEERE Zelf doet wat Hij ook Zelf heeft gezegd. De HEERE maakt Zijn woorden waar. En wat wij altijd mogen doen, is bidden, net als Izak en Rebekka. Al duurt het wachten soms heel lang. Wie bidt, die ontvangt. De HEERE is trouw! Hij hoort wat wij vragen. Vertel Hem alles. Dan zal Hij voor je zorgen! Bidden is belangrijk!

VERWERKING

Om na te gaan of de kinderen de vertelling hebben begrepen, kunt u d.m.v. de volgende gespreksvragen het verhaal samenvatten en verwijzen naar de kern.

- Wat kunnen wij van Izak en Rebekka leren? Wat zijn de verschillen tussen Ezau en Jakob?
- Waarom wilde Jakob de grootste zegen hebben? Wat ging er mis?
- Wat heeft God in Zijn Woord aan ons beloofd?
- Wat wil je van dit verhaal onthouden? En waarom?

Gebruik de verwerking van de website. Plak de goede praatwolkjes bij de goede persoon. Breid zelf eventueel de praatwolkjes uit.

